

(utan bilder)

✎ Lesley Koyi
🔗 Wiehan de Jager
📧 Kim Sandvad West
😊 danska
|| nivå 5

Magozwe

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Magozwe

Skreven av: Lesley Koyi

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Kim Sandvad West

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

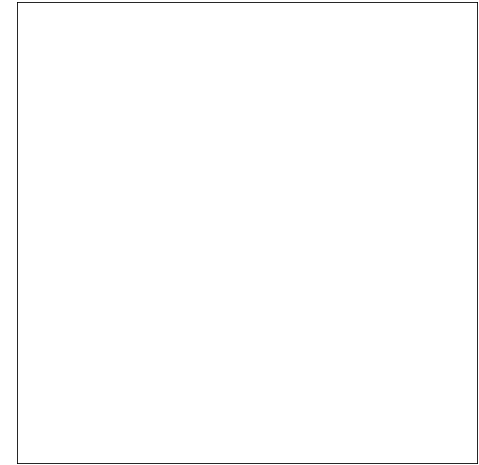
I den travle by Nairobi, langt fra det trygge liv derhjemme, boede en gruppe hjemløse drenge. De tog imod dagen, som den kom. En morgen var drengene ved at pakke deres tæpper sammen efter at have sovet på det kolde fortov. For at jage kulden væk tændte de et bål med affald. I gruppen af drenge var Magozwe. Han var den yngste.

Da Magozwes forældre døde, var han kun fem år gammel. Han flyttede ind hos sin onkel. Denne mand kunne ikke lide barnet. Han gav ikke Magozwe nok mad. Han satte drengen til at arbejde hårdt.

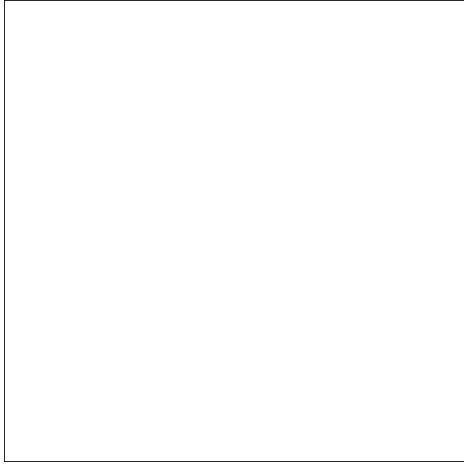
Hvis Magozwe klagede over noget eller satte spørgsmålstegn ved noget, slog hans onkel ham. Når Magozwe spurgte, om han måtte gå i skole, slog hans onkel ham og sagde: "Du er for dum til at lære noget." Efter tre år med denne behandling løb Magozwe hjemmefra. Han begyndte at bo på gaden.

Magozwe sad i haven uden for huset med det grønne tag og læste i en af skolens bøger. Thomas kom og satte sig ved siden af ham. "Hvad handler historien om?" spurgte Thomas. "Den handler om en dreng, der bliver lærer," svarede Magozwe. "Hvad hedder drengen?" spurgte Thomas. "Han hedder Magozwe," sagde Magozwe med et smil.

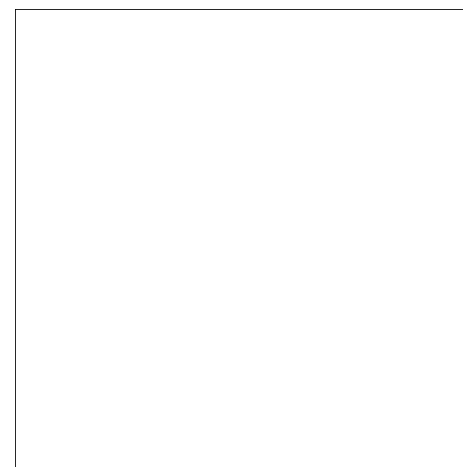
Livet på gaden var svært, og de fleste drenge kæmpede hver dag for at få noget at spise. Nogle gange blev de arresteret, nogle gange fik de bank. Når de blev syge, var der ingen hjælp. Gruppen var afhængig af at få penge, de kunne få ved at sælge plastik og andet genbrug. Livet blev endnu sværere på grund af de kampe, der var med de rivaliserende grupper, som ville have magt i denne del af byen.

Magozwe begyndte i skole, og det var svært. Han meget at indhente. Nogle gange havde han lyst til at give op. Men han tænkte på piloten og på fodboldspilleren i historiebøgerne. Ligesom dem ville han ikke give op.

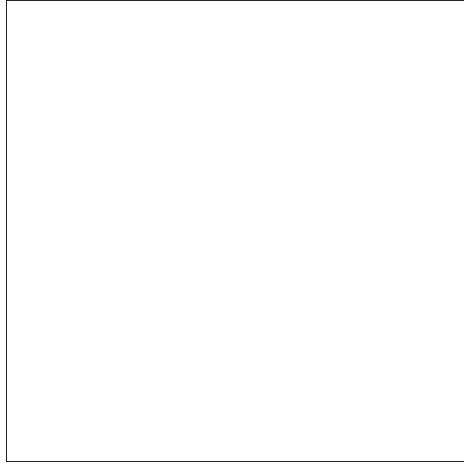

En dag da Magozwe rodede i skraldespandene, fandt han en gammel, laset historiebog. Han børstede skidt af den og puttede den i sin pose. Siden da tog han hver dag bogen frem og kiggede på billederne. Han kunne ikke læse ordene.

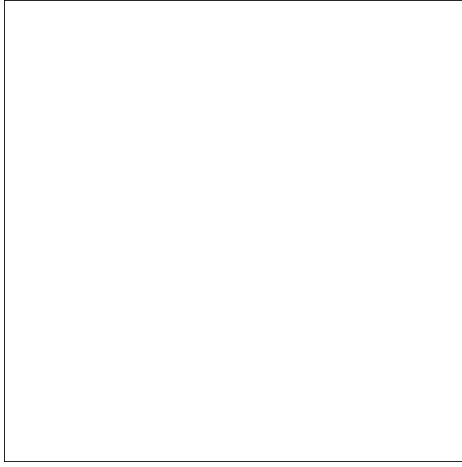

Så Magozwe flyttede ind på et værelse i et hus med et grønt tag. Han delte værelset med to andre drenge. Alt i alt boede der ti drenge i huset. Sammen med Tante Cissy og hendes mand, tre hunde, en kat og en gammel ged.

Han fortalte Thomas om sin frygt. Det tog manden tid at forsikre drengen om, at livet kunne blive bedre det nye sted.

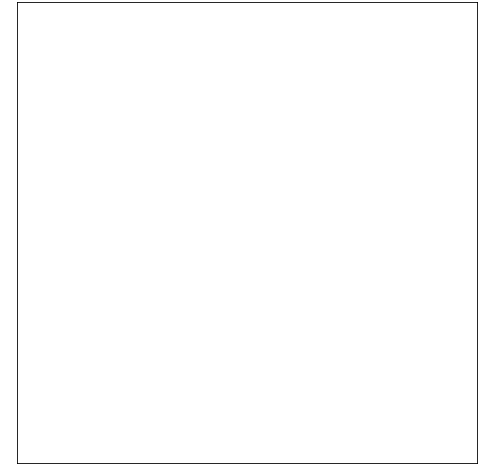

Billederne fortalte en historie om en dreng, der voksede op og blev pilot. Magozwe dagdrømte om at blive pilot. Nogle gange forestillede han sig, at han var drengen i historien.

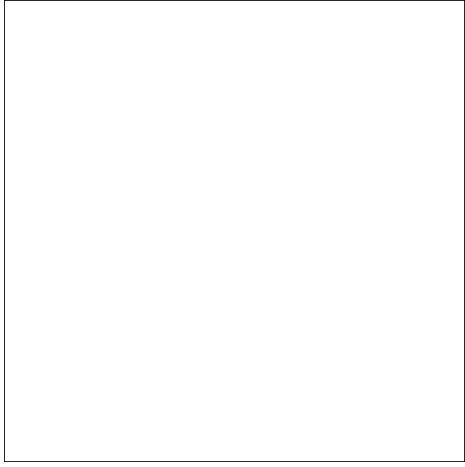

Det var koldt, og Magozwe stod ved vejen og tiggede. En mand kom hen til ham. "Hej, jeg hedder Thomas. Jeg arbejder på et sted her i nærheden, hvor du kan få noget at spise," sagde manden. Han pegede på et gult hus med et blå tag. "Jeg håber, du vil gå derhen og få noget at spise?" spurgte han. Magozwe kiggede på manden og så på huset. "Måske," sagde han og gik væk.

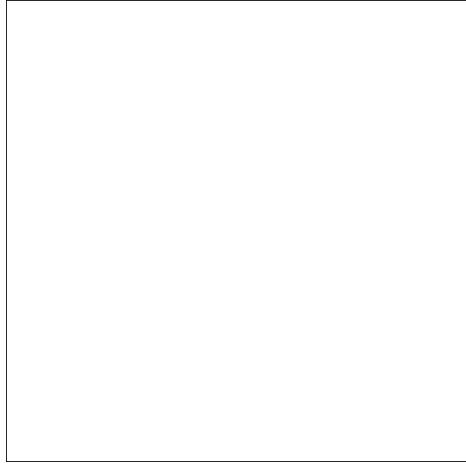

Magozwe tænkte over det nye sted og over at gå i skole. Hvad nu hvis hans onkel havde ret, og at han var for dum til at lære noget? Hvad nu hvis de slog ham på det nye sted? Han var bange. "Måske er det bedre at blive boende på gaden," tænkte han.

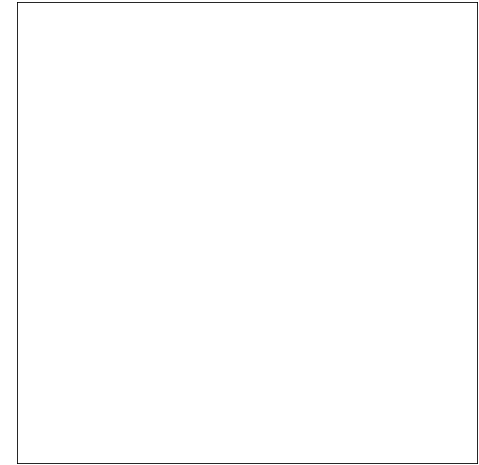
I de følgende måneder vænnede de hjemløse drenge sig til, at Thomas var i nærheden. Han kunne lide at snakke med folk, især med dem, der boede på gaden. Thomas lyttede til historierne om andres liv. Han var alvorlig og tålmodig, aldrig uhøflig eller respektløs. Nogle af drengene begyndte at besøge det gule og blå hus for at få middagsmad.

Da Magozwe fyldte ti, gav Thomas ham en ny historiebog. Det var en historie om en landsbydreng, der voksede op og blev en kendt fodboldspiller. Thomas læste historien for Magozwe mange gange, indtil han en dag sagde: "Jeg tror, det er på tide, at du går i skole og lærer at læse. Hvad siger du til det?" Thomas forklarede, at han kendte et sted, hvor børn kunne bo og gå i skole.

Magozwe sad på fortovet og kiggede i sin billedbog, da Thomas satte sig ved siden af ham. "Hvad handler historien om?" spurgte Thomas. "Den handler om en dreng, der bliver pilot," svarede Magozwe. "Hvad hedder drengen?" spurgte Thomas. "Det ved jeg ikke. Jeg kan ikke læse," sagde Magozwe stille.

Når de mødtes, begyndte Magozwe at fortælle sin egen historie til Thomas. Det var historien om hans onkel, og hvordan han løb hjemmefra. Thomas snakkede ikke meget, og han fortalte ikke Magozwe, hvad han burde gøre, men han hørte altid godt efter. Nogle gange snakkede de, mens de spiste i huset med det blå tag.